

Początek lat 20. Młodziutka Bella Hertz postanawia rozstać się z mężem. Nie chce spędzić u jego boku reszty życia, chce poznawać niezwykłych ludzi, podróżować i romansować. Najpierw Berlin! Przed wyjazdem Bella składa deklarację: już nigdy nie wyjdzie za mąż. Niebawem jednak śle z Niemiec telegram, w którym zaprasza ojca do siebie, by poznał... jej narzeczonego, Chińczyka imieniem Wu.

Wszyscy do niej lgną, co drugi mężczyzna się w niej kocha – pełna wigoru Bella działa jak magnes. Spotyka na swej drodze sławy przedwojennej awangardy i pomaga wytyczać „nowe drogi sztuki”. Opowieść biegnie od anegdoty do anegdoty, może nie każda jest prawdziwa, ale od żadnej nie wieje nudą.

Izabela Czajka-Stachowicz
(1893–1969) – polska pisarka. Pochodziła z szanowanej rodziny żydowskiej Szwarców, była stryjeczną wnuczką zgierskiego myśliciela Izuchera Mosze Szwarcza (Schwarcz). Kronikarka życia bohemy artystycznej międzywojnia, przyjaciółka i muza artystów i pisarzy, m.in. Witkacego, Broniewskiego, Iwaszkiewicza. Studiowała w Warszawie, Berlinie i Paryżu. Debiutowała w 1937 roku reportażem *Moja podróż: Szlakiem Południa*, wydany pod pseudonimem Iza Bell. W czasie wojny znalazła się w getcie warszawskim, z którego udało jej się uciec. Pod nazwiskiem Stefania Czajka wstąpiła do partyzantki ludowej. W 1946 roku jako Izabela Gelbard wydała tom poezji *Pieśni żałobne Getta*. Największy rozgłos zyskały jej powieści autobiograficzne, m.in. *Ocalił mnie kowal* (1956), *Lecę w świat* (1958), *Małżeństwo po raz pierwszy* (1962), *Nigdy nie wyjdę za mąż* (1966), *Dubon... Dubon... Dubonnet* (1970).